

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/1450

av den 23 maj 2016

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag ⁽¹⁾, särskilt artikel 45.2,

av följande skäl:

- (1) Effektiv resolution är endast genomförbar och trovärdig om tillräckliga interna finansiella resurser är tillgängliga för ett institut i syfte att täcka förluster och rekapitalisera utan att inverka på vissa skulder, särskilt dem som undantas från skuldnedskrivning. Direktiv 2014/59/EU föreskriver att instituten ska uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för att undvika alltför stort beroende av finansieringsformer som är undantagna från skuldnedskrivning, eftersom underlåtenhet att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder skulle inverka negativt på institutens förlusttäcknings- och rekapitaliseringskapacitet och, i slutändan, resolutionens totala ändamålsenlighet.
- (2) Vid fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 45.6 a och b i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheten, vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget, beakta behovet att säkerställa att institutet är i stånd att absorbera ett tillräckligt förlustbelopp och att rekapitaliseras med ett belopp tillräckligt för att återställa dess kärnprimärkapital till en nivå som räcker för att upprätthålla kapitalkraven för godkännande och samtidigt upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende. Detta nära förhållande till tillsynsbesluten kräver att sådana bedömningar görs av resolutionsmyndigheten i nära samråd med den behöriga myndigheten i överensstämmelse med den ram som anges i artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU, och att resolutionsmyndigheten därför bör, inom ramen för sin skyldighet att samråda med den behöriga myndigheten enligt artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU, beakta de bedömningar som gjorts av den behöriga myndigheten när det gäller institutets affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil i syfte att fastställa tillsynskrav.
- (3) I synnerhet bör bedömningen av den nödvändiga kapaciteten att täcka förluster vara nära knuten till institutets befintliga kapitalkrav, och bedömningen av den nödvändiga kapaciteten för att återställa kapital bör vara nära knuten till sannolika kapitalkrav efter tillämpning av resolutionsstrategin, såvida det inte finns klara skäl för att förluster i resolution bör bedömas annorlunda än vid antagandet om fortsatt drift. En liknande bedömning är nödvändig för att säkerställa att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder räcker för att säkerställa resolution av ett institut när andra resolutionsverktyg än skuldnedskrivning ska tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (4) I artikel 45.6 c i direktiv 2014/59/EU krävs också att resolutionsmyndigheterna beaktar möjligheten att vissa klasser av skulder som identifierats i resolutionsplaner och i resolutionsbedömningen kan undantas från nedskrivning. Skulder av det slaget bör inte medräknas i syfte att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Resolutionsmyndigheterna bör också säkerställa, när betydande belopp för en insolvensklass av skulder på obligatorisk eller diskretionär grund undantas från nedskrivning, att undantaget inte leder till att skulder av samma eller en mer senior prioritetssklass bär högre förluster än de skulle vid insolvens, eftersom detta skulle utgöra ett hinder för resolution.
- (5) Resolutionsmyndigheterna får kräva att en del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i artikel 45.1 i direktiv 2014/59/EU uppfylls genom underordnade avtalsenliga skuldnedskrivningsverktyg, eller genom ett högre minimikrav, eller genom alternativa åtgärder för att hantera hinder för resolution. Om risken för överträdelse av principen om "inte sämre villkor för borgenär" är tillräckligt låg krävs ingen anpassning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (6) Vissa institut som omfattas av direktiv 2014/59/EU, särskilt finansmarknadsinfrastrukturer som också är auktoriserade som kreditinstitut, har mycket specialiserade affärsmodeller och omfattas av tilläggsbestämmelser som bör beaktas vid fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.
- (7) För att säkerställa konsekvens med tillsyn över kreditinstitut bör resolutionsmyndighetens bedömning av institutets storlek, affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil beakta resultaten av den översyns- och utvärderingsprocess som utförs av den behöriga myndigheten enligt artikel 97 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, om inte det finns klara skäl till varför förluster vid resolution bör bedömas annorlunda än vid antagandet om fortsatt drift. Vid utförande av översyns- och utvärderingsprocessen och i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽²⁾ bör den behöriga myndigheten beakta riktlinjerna för allmänna förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (EBA/GL/2014/13) som utfärdats av EBA i enlighet med artikel 107.3 i det direktivet genom att bemöda sig att uppfylla dessa riktlinjer i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (8) Resolutionsplaner får föreskriva arrangemang för förlusttäckning och rekapitalisering inom gruppstrukturer, inbegripet genom kapitalinstrument eller kvalificerade skulder som emitterats av institut till andra institut eller enheter inom samma grupp. Resolutionsmyndigheter bör fastställa minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med dessa arrangemang där dessa utgör en del av institutets eller gruppens föredragna resolutionsstrategi.
- (9) För att säkerställa att möjligheten till resolution inte är beroende av offentligt finansiellt stöd och att unionens system med resolutionsfinansieringsarrangemang uppfyller sitt mål att bidra till att säkerställa finansiell stabilitet, bör resolutionsmyndigheterna vid fastställande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder beakta de villkor som anges i artikel 101.2 i direktiv 2014/59/EU för användning av finansieringsarrangemang för resolution på ett sätt som indirekt resulterar i att delar av förlusterna i ett institut eller en enhet överförs till finansieringsarrangemanget för resolution.
- (10) I enlighet med artikel 45.6 f i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheterna också beakta den potentiella negativa effekten av ett instituts fallissemang på den finansiella stabiliteten. Resolutionsmyndigheter bör särskilt säkerställa att effektiv resolution av ett systemviktigt institut inte förhindras av att dess faktiska förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet, som anges i artikel 44 i direktiv 2014/59/EU, är uttömd. Detta bör dock inte resultera i en minskning eller ersättning av behovet att säkerställa tillräcklig förlustabsorberings- eller rekapitaliseringskapacitet genom nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder, eller innebära att finansieringsarrangemanget för resolution bör användas i dessa syften, annat än i enlighet med de principer som styr användandet av finansieringsarrangemanget för resolution som anges i artikel 44 i direktiv 2014/59/EU och i vilket fall uteslutande i den mån som är strikt nödvändig.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (11) I enlighet med artikel 45.6 e i direktiv 2014/59/EU bör resolutionsmyndigheter bedöma den potentiella storleken på bidrag till resolutionskostnaden från insättningsgarantisystemet genom att uppskatta det möjliga och trovärdiga belopp som insättningsgarantisystemet kan bidra med i stället för täckta insättningar, om dessa hade omfattats av skuldnedskrivningen. När denna bedömning görs bör resolutionsmyndigheterna säkerställa att de och institutet har vidtagit samtliga rimliga och nödvändiga åtgärder som är förenliga med dess finansieringsmodell för att minimera behovet av bidrag från insättningsgarantisystemet. Om denna bedömning ger vid handen att ett bidrag är sannolikt får resolutionsmyndigheterna välja att fastställa ett lägre minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder. Varje sådant förväntat bidrag bör respektera de begränsningar av sådana bidrag som anges i direktiv 2014/59/EU och kommer därför sannolikt att vara mest relevanta för institut som primärt finansieras av täckta insättningar.
- (12) För att ge institut eller enheter för vilka resolutionsverktyg har tillämpats tillräcklig tid för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är det lämpligt att fastställa en övergångsperiod.
- (13) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.
- (14) EBA har anordnat öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, analyserat de därmed sammanhängande potentiella kostnaderna och fördelarna och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1093/2010,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fastställande av det belopp som är nödvändigt för att säkerställa förlustabsorbering

1. Resolutionsmyndigheter ska bestämma det belopp för förlustabsorbering som institutet eller gruppen bör vara i stånd att absorbera.
2. I syfte att fastställa förlustabsorberingsbeloppet i enlighet med denna artikel och alla eventuella bidrag från insättningsgarantisystemet till resolutionskostnaderna enligt artikel 6, ska resolutionsmyndigheten, i överensstämmelse med artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU, från den behöriga myndigheten begära en sammanfattning av de kapitalkrav som för närvarande är tillämpliga för ett institut eller en grupp, och särskilt följande:
 - a) Kapitalbaskrav enligt artiklarna 92 och 458 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾, som omfattar
 - i) en kärnprimärkapitalrelation på 4,5 % av det totala riskexponeringsbeloppet,
 - ii) en primärkapitalrelation på 6 % av det totala riskexponeringsbeloppet,
 - iii) en total kapitalrelation på 8 % av det totala riskexponeringsbeloppet,
 - b) varje krav på supplementärt kapital utöver dessa krav, särskilt i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU,
 - c) kombinerade buffertkrav enligt definition i artikel 128.6 i direktiv 2013/36/EU,
 - d) Basel I-golvet enligt artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - e) varje tillämpligt krav på skuldsättningsgrad.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

3. För tillämpningen av denna förordning ska kapitalkrav tolkas i enlighet med den behöriga myndighetens tillämpning av övergångsbestämmelser som fastställs i kapitlen 1, 2 och 4 avdelning I del tio i förordning (EU) nr 575/2013, och i de bestämmelser i nationell lagstiftning som genomför de valmöjligheter som i kraft av den förordningen har beviljats behöriga myndigheter
4. Det förlustabsorberingsbelopp som ska fastställas av resolutionsmyndigheten ska vara summan av de krav som avses i punkt 2 a–c, eller varje högre belopp som krävs för att uppfylla de krav som avses i punkt 2 d eller e.
5. Resolutionsmyndigheten får fastställa ett förlustabsorberingsbelopp med användning av en av följande metoder:
- a) Ett förlustabsorberingsbelopp som motsvarar det standardbelopp för förlustabsorbering som fastställts i enlighet med punkt 4.
- b) Ett förlustabsorberingsbelopp som kan vara antingen
- i) högre än standardbeloppet för förlustabsorbering som fastställs i enlighet med punkt 4 där
- behovet att absorbera förluster i resolution inte fullt ut återspeglas i standardbeloppet för förlustabsorbering, med hänsyn till information som begärts från den behöriga myndigheten avseende institutets affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil enligt artikel 4, eller
 - det är nödvändigt att minska eller undanröja ett hinder för resolution eller absorbera förluster i instrument som rör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som utfärdats av andra enheter i gruppen,
- ii) lägre än standardbeloppet för förlustabsorbering som fastställts i enlighet med punkt 4 i den utsträckning som, med hänsyn till information som begärts från den behöriga myndigheten avseende institutets affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil enligt artikel 4,
- extra kapitalbaskrav som avses i punkt 2 b, som har fastställts på grundval av resultatet av stresstest eller för att täcka makrotillsynsrisiker, bedöms som icke relevanta för behovet att säkerställa att förluster kan absorberas i resolution, eller
 - en del av det kombinerade buffertkravet som avses i punkt 2 c av resolutionsmyndigheten bedöms som icke relevant för behovet att säkerställa att förluster kan absorberas i resolution.
6. Om alternativet i punkt 5 b tillämpas ska resolutionsmyndigheten ge den behöriga myndigheten en motiverad förklaring till det förlustabsorberingsbelopp som har fastställts, inom ramen för resolutionsmyndighetens skyldighet att samråda med den behöriga myndigheten enligt artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Fastställande av det belopp som krävs för att fortsatt uppfylla villkoren för tillstånd och att utföra verksamhet och upprätthålla marknadsförtroende för institutet

1. Resolutionsmyndigheter ska fastställa ett rekapitaliseringsbelopp som bedöms vara nödvändigt för att genomföra den föredragna resolutionsstrategin, såsom den bestämts i resolutionsplanen.
2. Om det i resolutionsbedömningen konstateras att det är rimligt och trovärdigt att institutet kan avvecklas enligt normala insolvensförfaranden, ska rekapitaliseringsbeloppet vara noll, om inte resolutionsmyndigheten slår fast att ett positivt belopp är nödvändigt med motiveringen att likvidation inte skulle uppnå resolutionsmålen i samma utsträckning som en alternativ resolutionsstrategi.
3. När institutets lagstadgade kapitalbehov uppskattas efter genomförande av den föredragna resolutionsstrategin, ska resolutionsmyndigheten använda de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet eller i förekommande fall nämnaren i bruttosoliditetsgraden, om inte samtliga följande faktorer är tillämpliga:
- a) I resolutionsplanen identifieras, förklaras och kvantifieras varje förändring i lagstadgat kapitalbehov omedelbart som ett resultat av resolutionsåtgärden.

b) Förändringen som avses i led a betraktas i resolutionsbedömningen som både rimlig och trovärdig utan att negativt påverka institutets tillhandahållande av kritiska funktioner, och utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringsarrangemang, i enlighet med artikel 101.2 i direktiv 2014/59/EU och de principer för deras användning som anges i artikel 44.5 och 44.8 i det direktivet.

4. Om de förändringar som avses i punkt 3 är beroende av de åtgärder som en förvärvare av tillgångar eller affärgrener i institutet under resolution eller tredje parter vidtar, ska resolutionsmyndigheten utarbeta en motiverad förklaring till den behöriga myndigheten om den förändringens rimlighet och trovärdighet.

5. Rekapitaliseringsbeloppet ska vara minst lika med det belopp som är nödvändigt för att uppfylla tillämpliga kapitalkrav nödvändiga för att uppfylla villkoren för godkännande efter genomförandet av den föredragna resolutionsstrategin.

6. Kapitalkraven som avses i punkt 5 ska omfatta följande:

a) Kapitalbaskrav enligt artiklarna 92 och 458 i förordning (EU) nr 575/2013 som omfattar

- i) en kärnprimärkapitalrelation på 4,5 % av det totala riskexponeringsbeloppet,
- ii) en primärkapitalrelation på 6 % av det totala riskexponeringsbeloppet,
- iii) en total kapitalrelation på 8 % av det totala riskexponeringsbeloppet,

b) varje krav på att hålla eget kapital utöver det krav som anges i led a i denna punkt, särskilt i enlighet med artikel 104.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU,

c) Basel I-golvet enligt artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013,

d) varje tillämpligt krav på skuldsättningsgrad.

7. Rekapitaliseringsbeloppet ska också omfatta varje ytterligare belopp som resolutionsmyndigheten anser nödvändigt för att upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende efter resolution.

8. Det ytterligare beloppet ska vara lika med det kombinerade buffertkrav som anges i kapitel 4 avsnitt 1 i direktiv 2013/36/EU som skulle gälla för institutet efter tillämpning av resolutionsverktyg.

Det ytterligare belopp som krävs av resolutionsmyndigheten får vara lägre än standardbeloppet, om resolutionsmyndigheten bestämmer att ett lägre belopp skulle vara tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet och säkerställa både institutets fortsatta tillhandahållande av kritiska ekonomiska funktioner och tillgång till finansiering utan att ta i anspråk extraordinärt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringsystem, i enlighet med artikel 101.2 och artikel 44.5 och 44.8 i direktiv 2014/59/EU.

Bedömningen av det belopp som är nödvändigt för att upprätthålla marknadsförtroende ska beakta huruvida institutets kapitalstatus efter resolution är lämplig i jämförelse med den befintliga kapitalstatusen i jämförbara institut.

9. Resolutionsmyndigheten får, i samråd med den behöriga myndigheten och med hänsyn till information som begärts från den behöriga myndigheten avseende institutets affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil enligt artikel 4, utan hinder av bestämmelserna i punkt 3, bestämma att det vore rimligt och trovärdigt, helt eller delvis för varje ytterligare kapitalkrav eller buffertkrav som för närvarande är tillämpligt på enheten, att inte tillämpas efter genomförande av resolutionsstrategin. I så fall får den delen av kravet lämnas obeaktat när det gäller att fastställa rekapitaliseringsbeloppet.

10. Bedömningen som avses i punkt 7 ska beakta kapitalresurser i andra gruppenheter som rimligt och trovärdigt antas vara tillgängliga för att upprätthålla marknadsförtroendet för enheten efter resolution, för de enheter som

a) är filialer i en grupp som omfattas av ett konsoliderat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder,

- b) fortsatt skulle uppfylla de villkor som avses i led a efter genomförande av den föredragna resolutionsstrategin, och
- c) inte skulle förväntas bibehålla marknadsförtroende och tillgång till finansiering på enskild basis efter genomförande av den föredragna resolutionsstrategin.

11. Om institutets tillgångar, skulder eller affärgrenar ska delas upp på mer än en enhet efter genomförande av den föredragna resolutionsstrategin, bör hänvisningarna till riskexponeringsbelopp och kapitalkrav i punkterna 1–10 förstås som det sammanlagda beloppet för dessa enheter.

Artikel 3

Undantag från skuldnedskrivning eller partiell överföring som utgör hinder för resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska identifiera alla förekommande skulder som är undantagna från skuldnedskrivning enligt artikel 44.2 i direktiv 2014/59/EU, eller som rimligen kan antas helt eller delvis komma att undantas från nedskrivning enligt artikel 44.3 i det direktivet, eller överförs till en mottagare i sin helhet, genom andra resolutionsverktyg på grundval av resolutionsplanen.
2. Utan påverkan på artikel 6, om någon skuld som är kvalificerad för att medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder identifieras som potentiellt helt eller delvis undantagen enligt punkt 1, ska resolutionsmyndigheten säkerställa att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för det förlusttäckningsbelopp som fastställts enligt artikel 1 och för att uppnå det rekapitaliseringsbelopp som fastställts enligt artikel 2, utan nedskrivning eller konvertering av de skulderna.
3. Resolutionsmyndigheten ska slå fast huruvida skulder som identifierats i enlighet med punkt 1 rangordnas som likvärdiga eller med lägre prioritetsordning i borgenärshierarkin vid insolvens jämfört med varje klass av skulder som inbegriper skulder som är kvalificerade att medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, för varje sådan klass, huruvida det skuldbelopp som identifierats uppgår till mer än 10 % av den klassen.

Om resolutionsmyndigheten fastslår att de villkor som avses i första stycket är uppfyllda ska den också bedöma huruvida behovet att täcka skulder och bidra till rekapitaliseringen som skulle bäras av de skulder som avses i det första stycket, om de inte vore undantagna från nedskrivning, kan uppfyllas av skulder som är kvalificerade att medräknas i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och inte är undantagna från förlustabsorbering eller rekapitalisering utan att det skydd för borgenärer som anges i artikel 73 i direktiv 2014/59/EU överträds.

4. Resolutionsmyndigheten ska föra register över samtliga antaganden, värderingar eller andra uppgifter som används för att fastställa att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder uppfyller de villkor som anges i punkt 3.

Artikel 4

Affärsmodell, finansieringsmodell och riskprofil

1. Vid tillämpning av artikel 45.6 d i direktiv 2014/59/EU och inom ramen för det samråd som föreskrivs i artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU, ska resolutionsmyndigheten beakta information som mottagits från den behöriga myndigheten, inbegripet sammanfattningen av och förklaringen till resultaten av det översyns- och utvärderingsförfarande som genomförts i enlighet med artikel 97 i direktiv 2013/36/EU och särskilt

- a) en sammanfattning av bedömningen av varje affärsmodell, finansieringsmodell och övergripande riskprofil i institutet,
- b) en sammanfattning av bedömningen av huruvida kapital och likvida medel som innehas av ett institut säkerställer sund täckning av de risker som institutets affärsmodell, finansieringsmodell och övergripande riskprofil ger upphov till,

- c) information om hur risker och sårbarhet som utgår från institutets affärsmodell, finansieringsmodell och övergripande riskprofil som identifierats i översyns- och utvärderingsförfarandet återspeglas, direkt eller indirekt, i de extra kapitalkrav som tillämpas på ett institut i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU, på grundval av resultaten av översyns- och utvärderingsförfarandet,
- d) information om övriga tillsynskrav som tillämpas på ett institut för att hantera risker och sårbarheter med ursprung i institutets affärsmodell, finansieringsmodell och övergripande riskprofil som identifierats i översyns- och utvärderingsförfarandet.

2. Den information som avses i punkt 1 ska beaktas av resolutionsmyndigheten ifall den gör anpassningar av standardbeloppen för förlusttäckning och rekapitalisering enligt beskrivning i artikel 1.5 och artikel 2.9, för att säkerställa att det anpassade minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder adekvat avspeglar risker som påverkar resolution med ursprung i institutets affärsmodell, finansieringsprofil och övergripande riskprofil.

Resolutionsmyndigheten ska till den behöriga myndigheten tillhandahålla en motiverad förklaring till hur denna information har beaktats i varje sådan anpassning, inom ramen för resolutionsmyndighetens skyldighet att samråda med den behöriga myndigheten enligt artikel 45.6 i direktiv 2014/59/EU.

3. När det gäller en enhet eller en grupp som är föremål för kapital- och tillsynskrav enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 ⁽²⁾ ska endast kapitalkrav enligt förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU beaktas för att bedöma kraven för standardbeloppet för förlustabsorbering och rekapitalisering i enlighet med artiklarna 1 och 2 i denna förordning.

Resolutionsmyndigheten får anpassa förlustabsorberingsbeloppet för att beakta planerade rimliga och trovärdiga bidrag till förlustabsorbering eller rekapitalisering från specifika källor enligt vad som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012 eller förordning (EU) nr 909/2014.

4. När det gäller enheter som är filialer i en grupp som omfattas av ett konsoliderat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder får resolutionsmyndigheten i sin bedömning av förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbeloppet undanta varje buffert som endast fastställs på konsoliderad basis.

5. Om en annan myndighet än den behöriga myndigheten har utsetts som ansvarig myndighet för att fastställa det kontracykliska buffertvärdet, får resolutionsmyndigheten begära ytterligare information från den utsedda myndigheten.

Artikel 5

Storlek och systemrisk

1. För institut och grupper som av de relevanta behöriga myndigheterna har utsetts som globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut, och för varje annat institut som av den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten rimligen anses utgöra en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang och som inte faller inom tillämpningsområdet för artikel 2.2 i denna förordning, ska resolutionsmyndigheten beakta de krav som anges i artikel 44 i direktiv 2014/59/EU.

2. Om det krävs ett gemensamt beslut av resolutionskollegiet om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder har fattats av resolutionskollegiet i enlighet med artikel 45 i direktiv 2014/59/EU, för institut som av de relevanta behöriga myndigheterna har utsetts som globalt systemviktiga institut eller andra systemviktiga institut, och institut inom dessa, samt för varje annat institut som den behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten anser skäligen sannolikt utgöra en systemrisk i händelse av fallissemang, ska varje anpassning nedåt för att uppskatta kapitalkrav efter resolution enligt artikel 2.3 dokumenteras och förklaras i den information som tillhandahålls ledamöterna i resolutionskollegiet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

*Artikel 6***Bidrag från insättningsgarantisystemet till finansiering av resolution**

1. Resolutionsmyndigheten får minska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för att beakta det belopp med vilket ett insättningsgarantisystem förväntas bidra till finansiering av den föredragna resolutionsstrategin i enlighet med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU.
2. Storleken på varje sådan minskning ska grunda sig på en trovärdig bedömning av det potentiella bidraget från insättningsgarantisystemet, och ska åtminstone
 - a) vara lägre än en försiktig skattning av de potentiella förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha behövt bära om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, med beaktande av prioritetsordningen i insättningsgarantisystemet i enlighet med artikel 108 i direktiv 2014/59/EU,
 - b) vara lägre än den gräns för bidrag från insättningsgarantisystemet som anges i artikel 109.5 andra stycket i direktiv 2014/59/EU,
 - c) beakta den övergripande risk för att uttömma insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel på grund av systemets bidrag till flerfaldiga bankkonkurser eller resolutioner, och
 - d) vara förenlig med alla övriga bestämmelser i nationell lagstiftning och de plikter och uppgifter hos den myndighet som bär ansvar för insättningsgarantisystemet.
3. Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med den myndighet som ansvarar för insättningsgarantisystemet, dokumentera sin metod med avseende på bedömningen av den övergripande risken för att uttömma insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel och tillämpa minskningar i enlighet med punkt 1, förutsatt att den risken inte är alltför stor.

*Artikel 7***Kombinerad bedömning av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder**

1. Resolutionsmyndigheter ska säkerställa att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att tillåta nedskrivning eller konvertering av ett belopp för kapitalbas och kvalificerade skulder som är minst lika med summan av de förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbeloppen, såsom de fastställts av resolutionsmyndigheterna i enlighet med artiklarna 1 och 2, med förbehåll för de bestämmelser som anges i artiklarna 3–6.
2. Resolutionsmyndigheterna ska uttrycka det beräknade minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som en procentandel av institutets sammanlagda skulder och kapitalbas, och derivatskulder ska inkluderas i de totala skulderna på grundval av att nettningsrättigheter gentemot motparter erkänns fullt ut.
3. Resolutionsmyndigheterna ska inrätta en tidsplan eller ett förfarande för uppdatering av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som beaktar
 - a) behovet att uppdatera minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder parallellt med resolutionsbedömningen,
 - b) huruvida volatiliteten i enhetens eller gruppens totala skulder och kapitalbas som resultat av dess affärsmodell sannolikt skulle resultera i att minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder inte längre skulle vara lämpligt vid ett tidigare datum.

*Artikel 8***Övergångsarrangemang och arrangemang efter resolution**

1. Genom undantag från artikel 7 får resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppnå det slutgiltiga minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder eller för ett institut eller en enhet på vilket eller vilken resolutionsverktyg har tillämpats.

2. För tillämpning av punkt 1 ska resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod som är så kort som möjligt. De ska också meddela institutet det planerade minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje 12-månadersperiod under övergångsperioden. Vid slutet av övergångsperioden ska det slutgiltiga minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs i artikel 7.
3. Resolutionsmyndigheterna ska inte vara förhindrade att därefter revidera antingen övergångsperioden eller ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 maj 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande
